

- Dễ ợt. Mà chỉ việc ngậm điều thuốc vào mồm. Rồi nhắm mắt hít thật mạnh là xong.

Tôi làm theo lời Chứng anh. Tôi đưa điều thuốc lên miệng, bậm môi hít mạnh. Tôi tưởng mọi sự dễ ợt như nó nói. Tôi tưởng tôi có thể phun khói qua lỗ mũi như một tay chơi chính hiệu. Nào ngờ khói thuốc lá cay xè, đắng nghét. Tôi hít vào chưa trọn hơi, khói đã xộc lên tận óc khiến tôi lão đảo. Tôi liệng vội điều thuốc, hai tay bung mắt, ho sặc sụa. Thậm chí tôi phải ngồi bệt xuống đất cho khói buồn nôn.

Chứng anh cúi xuống nhặt điều thuốc, liếc xéo tôi:

- Mà đúng là cù lằn !

Nói xong, nó đưa điều thuốc cho Chứng em, ra lệnh:

- Biểu diễn cho nó coi, mà !

Chứng em kẹp lấy điều thuốc giữa hai ngón tay, trông điệu nghệ không thua gì Chứng anh. Rồi nó mím môi bập lầy bập để. Trước ánh mắt thán phục của tôi, Chứng em bắt đầu trở tài. Không những phun khói qua lỗ mũi, nó chum miệng thổi hình chữ O. Những vòng khói tròn không ngớt tuôn ra từ miệng nó khiến tôi nhìn ngây ngất.

Dòm vẻ mặt mê mẩn của tôi, Chứng anh tủm tủm cười:

- Hay không mà ?

Tôi chắt lưỡi:

- Tuyệt cú mèo !

Chứng anh gật gù:

- Mà làm dư sức !

- Thôi, tao không dám đâu ! - Tôi rụt cổ - Khi nãy suýt nữa tao chết sặc !

- Không sao đâu! Hút lần đầu ai mà chẳng vậy ! - Vừa nói, Chứng anh giật điều thuốc trên tay Chứng em đưa cho tôi - Không tin, mà hút lại thử coi ! Lần này chắc chắn mà sẽ thấy thích !